

Република Србија
 ОСНОВНИ СУД У ЗРЕЊАНИНУ
 13 П.2103/16
 19.03.2018. године
 З р е њ а н и н

У И М Е Н А Р О Д А !

Основни суд у Зрењанину по судији Момирски Љиљани, као судији појединцу, у правној ствари тужиоца ЦВЕЈИЋ СЛОБОДАНА из Београда ул. Тадеуша Кошћушка бр.78/5/19, кога заступа пуномоћник Стојковић Милош адвокат из Београда, против туженог ИЛИЋ ВЛАДИМИРА из Зрењанина, ул. Др Ђорђа Јовановића бр.6, кога заступа пуномоћник Динчић Душан, адвокат из Београда, ради накнаде нематеријалне штете, вредност предмета спора 450.000,00 динара, након одржане усмене, главне и јавне расправе, закључене дана 19.03.2018. године, донео је следећу:

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ се тужбени захтев тужиоца Цвејић Слободана из Београда, којим је тражио да суд обавезе туженог Илић Владимира из Зрењанина, да на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде части и угледа, исплати тужиоцу износ од 450.000,00 динара са законском затезном каматом у складу са Законом о затезној камати, почев од дана пресуђења до коначне исплате, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде, под претњом принудног извршења, као неоснован.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да надокнади туженом трошкове парничног поступка у износу од 21.000,00 динара, у року од 15 дана под претњом принудног извршења.

О б р а з л о ж е њ е

Дана 10.10.2016. године тужилац је путем свог пуномоћника, поднео Основном суду у Зрењанину тужбу којом је тражио да суд донесе одлуку којом

ће обавезати туженог да му плати 450.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде части и угледа, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до коначне исплате као и трошкове парничног поступка са зак.затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате, све у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде, под претњом принудног извршења. Тужбом истиче да је након што је тужилац који је био ванредни професор, на седници Одељења за Социологију предложен за добијање звања редовног професора, тужени послао електронску поруку члановима наведеног одељења, у којој је навео да је тужилац као аутор књиге „Социјална економија“ објављивао делове туђег текста и то тако што је без позивања на извор, преузео три пауса из књиге „Компаративна анализа улоге цивилног друштва у пружању услуга социјалне заштите на Западном Балкану“, коју је као кординатор истраживања потписао др Данило Вуковић, док се тужилац не помиње као аутор или коаутор те књиге, због чега је тужилац истог дана електронском поруком демантовао наводе туженог, истичући да се у ЦИП подацима истраживања које се помиње као ауторско дело Др Данила Вуковића наводи да је аутор SeCons (група за развојну иницијативу у оквиру које је ангажован и тужилац) а не Вуковић, да није коришћено то истраживање него други извор, односно да је спорно поглавље на које се указује настало прерадом извештаја из 2013.године, у којем је наведено да су аутори Оливера Вуковић, Данило Вуковић и тужилац, што је уредно наведено у самој књизи у фусноти на страни 75. Даље наводи да иако је Одељење за Социјологију нашло да су отклоњене сумње у вези са ауторством на спорном истраживању, тужени је наставио да износи и проноси неутемељене тврдње о плагирању, опет електронском поруком коју је упутио члановима одељења, али и свим члановима Изборног и Наставно-научног већа Филозофског факултета, у којој пише да је „плагијат доказан“, због чега је тужилац поднео представку Одбору за професионалну етику, док је тужени наставио да шири неистините информације, па је у медију „Пешчаник“ тужени написао текст тенденциозног наслова „Социолог и плагијат“, у коме је поновио тврдњу о непостојању ауторства над спорним истраживањем од стране тужиоца. Тужилац истиче да је у покушају да смири ситуацију искористо правно средство деманти, који је објављен на интернет страници „Пешчаника“, али је тужени наставио да упућује електронске поруке на адресе колега са факултета, у којима је изнова понављао тврдње о наводном плагијату, иако је након поновног разматрања предлога за унапређење тужиоца Одељење за социологију донело одлуку да предлог прихвати и упути Кадровској комисији, која је потом донела одлуку да предлог упути Изборном већу, па је тужилац добио звање редовног професора. Тужилац истиче да су у конкретном случају пренете неистините изјаве о плагијату, које се базирају на импресијама туженог, да су информације изнете од стране туженог доступне великом броју људи, његовим колегама, породици и студентима тужиоца, због чега је претрпео душевне болове јаког интензитета, а све због повреде угледа и части.

Основни суд у Зрењанину је дана 14.10.2016.године под бр.11П.1565/16 донео решење којим се оглашава стварно ненадлежним за поступање у овој парници док је Апелациони суд у Новом Саду дана 21.12.2016.године донео решење број П.87/16 којим је одредио Основни суд у Зрењанину за стварно и месно надлежан суд за поступање у овој правној ствари.

У одговору на тужбу, тужени је предложио одбијање тужбеног захтева и обавезивање тужиоца на плаћање трошкова парничног поступка, истичући да је као члан Кадровске комисије Изборног и Наставно-научног већа Филозофског факултета у Београду обављао своју професионалну дужност када је указао да тужилац као кандидат уместо ауторске њиге прилаже књигу „Социјална економија“, у којој се не налазе само коауторски радови, него и дослован плагијат из књиге „Компаративна анализа улоге цивилног...“ у којој тужилац није ни аутор ни коаутор, због чега и даље тврди да је тужилац приликом свог избора у звање редовног професора плагирао делове наведене књиге и то дословно све уз копирање штампарских грешака на страницама тужиоцеве књиге 83-91, садржај наведене књиге са страница 84-87 и 91-94, док тужилац нигде у својој књизи није споменуо плагирану књигу, јер је покушао да сакрије плагијат. Тужени истиче да је тужилац у поруци коју је упутио члановима одељења врло изричито истакао да није користио наведену књигу, чиме је изнео неистину и обмануо чланове одељења, те да је рачунао да нико неће имати воље, времена ни енергије да изврши упоређивање наведених књига. Тужени истиче да након што је указао на тужиоцево плагирање, тужени је крајем лета 2016. године на примерке његове књиге залепио листић насловљен *Errata corrigee*, на којем је штампана допуна фуснота на страни 75, што по мишљењу туженог представља признање да је користио књигу „Компаративна анализа улоге цивилног...“ а што је раније демантовао, дакле признао је плагијат. Тужени истиче да представка коју је тужилац поднео Одбору за професионалну етику представља „блеф“, јер је опште познато да се одбор није састајао више од годину дана, док је и тужилац постао редован професор захваљујући 35 гласова од присутних 54 редовна професора на седници Изборног већа, док је предлог за његово унапређење прихватило 7 чланова од 11 чланова Кадровске комисије. Истиче да је обављао свој посао члана Кадровске комисије, Изборног већа и Наставно научног већа и није имао интерес да некоме наноси душевни бол, већ је имао дужност и одговорност да као члан Кадровске комисије покрене питање плагијата у научним радовима и приликом избора у звање, уколико је обавештен о плагирању, или уколико га сам уочи.

Суд је извео доказивање читањем писмена – дописа Илић Владимира упућен чланицама и члановима одељења за социологију као и председнику кадровске комисије изборно и наставно – научног већа, читањем мејла Слободана Цвејића од 17.06.2016. године на страни 13 списка, читањем писмена на страни 14 списка, читањем дописа председнику кадровске комисије Филозофског факултета одељења за социологију од 23.06.2016. године, читањем дописа на страни 16 списка, читањем писмена под насловом „Примењена истраживања и анализе јавних политика“ а од 27.06.2016. године, читањем дописа упућеног од стране доктора Слободана Цвејића, а поводом процедуре за избор у звање професора Слободана Цвејића – страна 23 списка, читањем мејла упућеног од стране Илић Владимира 29.06.2016. године – страна 24 до 26 списка, читањем прегледа за покретање поступка од 04.07.2016. године упућеног Универзитету у Београду, одбору за професионалну етику, читањем ауторског чланка објављеног у Пешчанику „Социолог и плагијат“ – страна 32,33 и 34, читањем демантија на страни 35 списка, читањем мејла упућеног од стране Илић Владимира од 17.06.2016. године Цвејић Слободану, читањем мејла од 18.07.2016. године – страна 41 списка, читањем мејла Владимира Илића од 01.08.2016. године упућеног декану- страна 42 и 43 списка, читањем мејла Илић Владимира од 05.09.2016. године – страна 44 и 45 списка, читањем писмене

документације приложене уз одговор на тужбу а садржане од стране 55 закључно са страном 196 списка, читањем и увидом у извод из етичког кодекса – чл. 11, чл. 22 и чл. 26, читањем извода из чланка објављеног у листу „Политика“ од 08.07.2016. године, читањем исказа сведока Бабовић Марије датог на рочишту од 12.09.2017. године, а на сагласан предлог пун. странака, читањем писмена на страни 232 – отворено писмо декану Филозофског факултета упућено од стране Владимира Илића, читањем извода из Правилника о раду етичких комисија и одбора за професионалну етику Универзитета у Београду садржано од стране 233 закључно са страном 236 списка, читањем извода из Статута Филозофског факултета у Београду од 04.04.2016. године садржано од стране 237 закључно са страном 239 списка, читањем делова транскрипта звучних снимака седница већа одељења за социологију Универзитета у Београду од 09.06. и 23.06.2016. године, као и од 09.02.2017. године а достављених уз поднесак тужиоца од 23.11.2017. године садржано од стране 253 закључно са страном 267 списка, читањем писмена достављених уз поднесак туженог од 28.02.2018. године а садржаних од стране 277 закључно са страном 282 списка, читањем копије текста „вд декана Филозофског факултета учествује у прикривању плагијата“, читањем извода из кодекса професионалне етике Универзитета у Београду – чл.22 и чл. 25, читањем извода из кодекса професионалне етике Универзитета у Београду – чл. 35, читањем извода из Правилника о раду етичких комисија и одбора за професионалну етику Универзитета у Београду – састав и надлежност органа и тела, читањем исказа сведока Бабовић Марије, саслушањем сведока Вулетић Владимира, саслушањем тужиоца и туженог у својству парничних странака, па је на основу свих изведених доказа утврдио следеће **ЧИЊЕНИЧНО СТАЊЕ:**

Парничне странке су запослени као редовни професори на Филозофском факултету у Београду, за ужу научну област Социологија. У току 2016.године тужилац је био запослен као ванредни професор, због чега је на Одељењу за Социологију, на седници која је одржана 09.06.2016.године, предложено Кадровској комисији да се у односу на тужиоца покрене посупак за избор у звање редовног професора.

Тужени је као члан Кадровске комисије и представник Одељења за Социологију, након наведеног предлога, путем мејла, послао електронску поруку члановима Одељења за социологију, у којој колеге моли за помоћ, односно чланице и чланове Одељења за Социологију, као и председника Кадровске комисије, Изборног и Наставно-научног већа, наводећи да треба на седници да образложи предлог да се тужилац односно професор Цвејић Слободан унапреди у звање редовног професора, а наишао је на проблем. Тужени у мејлу истиче да је у тужиоцевој ауторској књизи „Социјална економија“ преузето без позивања на извор, три пасуса из књиге „Компаративна анализа улоге цивилног друштва у пружању услуга социјалне заштите на Западном Балкану“, коју је као кординатор истраживања потписао др Данило Вуковић, који је и рецензент тужиоцеве књиге, а наведена књига се на сајту Правног факултета води као ауторско дело у библиографији др Вуковића, да се тужилац нигде не помиње као аутор или коаутор ове књиге. У мејлу је навео странице са којих је тужилац преузео текст из наведене књиге др Вуковића и сматра да би било најприродније да тужилац унесе измене у књигу, како не би објављивао делове туђег текста.

Дана 17.06.2016.године тужилац се обратио колегама мејлом, одговарајући на мејл туженог, у коме истиче да тврдња да је преносио без навођења извора неколико делова текста другог аутора почива на неколико погрешних информација и то да у ЦИП подацима књиге коју је наводно користио пише да је аутор SeCons, а у допису туженог је публикација проглашена за Вуковићеву књигу, да наведену књигу тужилац није користио приликом писања своје монографије, те да је тужени пропустио да их обавести да је на првој страни поглавља које је наводно спорно, наведен извор који је користио и да је оно настало прерадом извештаја из 2013.године, чији аутори су О.Вуковић, Д.Вуковић и он, тужилац. Напомиње да се већ десет година бави темом социјалне економије и да су подаци и неке интерпретације у поглављима његове нове књиге настали у оквиру истраживања која су обављана у том периоду. Такође, у мејлу указује на једну неистину која се тиче графикона и напомиње да је испод сваког графикона и табеле у том поглављу писао одакле су преузети.

Дана 22.06.2016.године, Сенат Универзитета на седници донео је Кодекс професионалне етике Универзитета у Београду, у коме је чланом 22 регулисано и дефинисано Плагирање као представљање туђих идеја или туђег рада, у целини или деловима, без навођења изворног ауторства или изворника, односно противзаконито присвајање туђих интелектуалних творевина и научних резултата и њихово приказивање као својих, као и:-дословно преузимање текста другог аутора, односно копирање из електронских или штампаних извора, са српског или страног језика, у деловима или целости, без навођења имена аутора и извора из којег је текст преузет, као и без јасног обележавања преузетог дела;- препричавање или сажимање текста другог аутора из електронских или штампаних извора, са српског или страног језика, у деловима или целости, без одговарајућег навођења имена аутора и извора из којег је текст преузет као и без јасног обележавања препричаног дела;-представљање идеја других аутора као својих, без одговарајућег навођења имена аутора, односно извора из кога је текст преузет, да чланови академске заједнице гарантују изворност научних радова које објављују, као и тачност у приказивању и навођењу информација о пореклу идеја и навода којима су се у раду користили. Чланом 25 дефинисано је Аутоплагирање као поновно објављивање свог раније објављеног рада или за другу сврху искоришћеног рада као новог и оригиналног. Чланом 35 регулисано је Јавно иступање па је ставом 1) прописано да чланови универзитетске академске заједнице имају право на јавно иступање и слободу изражавања, укључујући и наступе пред публиком и средствима јавне комуникације, као и на слободно изражавање ставова у штампаним и електронским доступним материјалима, а ставом 2) да чланови универзитетске академске заједнице не смеју да посредно или непосредно забрањују, ометају, ограничавају или било чиме условавају јавне наступе других чланова академске заједнице, односно слободу изражавања на тим наступима.

На седници Одељења за Социологију која је одржана дана 23.06.2016.године (о којој је сачињен звучни запис) вођена је дискусија о допису туженог професора Илић Владимира, односно мејлу који је упутио члановима одељења и одговору тужиоца професора Цвејић Слободана на мејл туженог. У оквиру дискусије, тужени је истакао да није добио мејл који је тужилац упутио колегама 17.06.2016.године, као одговор на његов мејл и да не може да одговори на предлог професорке Бабовић Марије, а која је предложила да одељење гласа о томе, да ли се слаже да допис који је тужилац упутио као

одговор на допис туженог, буде основа да тужени напише један нови допис, у коме ће да каже да су сумње развејане и да се позитивно изјасни на Кадровској комисији о тужиоциевом напредовању. На наведеној седници, професор Вукомановић Милан је истакао да лично сматра да сумње нису развејане другим писмом и да сумња још увек постоји, да исту треба стручна комисија да разматра. Професор Владимир Вулетић је истакао да је он добио оба мејла и да се ствар тиче једне озбиљне сумње, те да је реч о сумњи на плагијат, да је то озбиљна ствар, али да је након дописа колеге Цвејића, овде тужиоца, сасвим уверен да није реч о плагијату. Професор Вукомановић Милан је истакао да могу да расправљају о меритуму и на овом одељењу, али то захтева једну нову дужу и подробнију дискусију, те је поставио питање да ли професор Цвејић, овде тужилац, може да одговори на коју коауторску студију је професор Лазић мислио, на ону Секонсову или Фондације Траг, па је тужилац рекао Фондације Траг, те да није коришћен део интерпретације из Секонсове књиге, да је преузет из друге, где је наведен као аутор, што је навео на почетку тог поглавља, да је у питању прерађена верзија тог извештаја, након чега је професор Вукомановић рекао: „Да, а рецимо мој увид, а то ћемо о меритуму, је да је то преузето из Секонсове публикације, из Фондације Траг минимално нешто коауторског текста. Преузето је преко 30 реченица из Секонсове публикације на 9 страна текста. Мој увид, који је био нешто дужи од 5 минута је да је убедљиво. Оћемо и даље да расправљамо о томе или ћемо...“ Тужилац је наставио дискусију тако што је рекао да професор није у праву, јер он зна коју публикацију је користио, да не би био наиван... У даљем току седнице тужени је напустио седницу због испита, замолио да му се достави одлука, ако буде донета, истакао да се није упознао са дописом професора Цвејића, да су коришћени изрази оптужбе и плагијат, а да он ниједан од тих израза није користио.

Након завршене седнице, истог дана, Одељење за социологију је упутило допис председнику Кадровске комисије на Филозофском факултету у Београду, којим је председник извештен да је на ванредној седници одељења одржаној дана 23.06.2016.године донета одлука да се проф.др Владимир Илић (овде тужени), као представник Одељења, на Кадровској комисији, позитивно изјасни о предлогу за унапређење проф.др Слободана Цвејића (овде тужилац). У прилогу дописа, председнику су достављени дописи овде тужиоца и туженог, те дато образложење да је разматран допис тужиоца упућен Одељењу 17.06.2016.године у вези са недоумицама поводом књиге која је део материјала за унапређење тужиоца, да је на основу одговора тужиоца Одељење сугерисало да тужени упути нови допис на адресе на које је упутио и претходни, како би била комплетирана документација за Кадровску комисију.

Дана 27.06.2016.године, тужени је путем мејла обавестио колеге, након што му је сугерисано да упути нови допис на адресе на које је упутио претходни и позитивно се изјасни о напредовању тужиоца, да је тужилац обмануо чланове Одељења за социологију у свом одговору, најпре, јер плагирани пасуси се не налазе у студији коју тужилац наводи, него само у Вуковићевој књизи, затим, тужени поставља питање какав је то аутор СЕЦОНС и зашто га тужилац не наводи као извор за текст који је копирао, јер се његово име нигде не јавља у овој књизи, ни као име аутора ни као име коаутора. У овом допису тужени даље истиче да су Графикони преузети из Вуковићеве /Секонсове књиге, а не из истраживања Траг фондације на које се позива. Пише да је тужилац јасно рекао да није користио приликом писања своје монографије СЕЦОНСОВУ Вуковићеву књигу, али тужени у допису истиче да јесте и то у знатно већем

обиму и изводи закључак да је плагијат доказан, да прикупља податке о његовим размерам, те да ће их доставити Кадровској комисији и члановим Одељења за социологију.

Дана 28.06.2016.године одржана је седница Кадровске комисије, а након дискусије о унапређењу тужиоца у звање редовног професора, тужени је гласао против, три представника су гласали „за“, а 7 је било уздржано, због чега овом приликом тужилац није добио звање редовног професора.

Дана 29.06.2016.године тужени професор Илић Владимир је упутио мејл колегама у коме истиче да с обзиром на обим материјала, исти доставља у три посебна мејла, а у коме је сумирао дотадашњи ток ствари, као и детаљно излагање тужиоачеве књиге у деловима у којима сматра да су коришћени делови књиге „Компаративна анализа улоге цивилног друштва...“ Најпре да се на првом месту на страни 75 тужиоачеве књиге у фусноти наводи истраживање на које се то поглавље ослања, али не и назив истраживања, те да када се погледа коришћена литература, види се да тог извора нема, нити се у коришћеној литератури налази књига др Вуковића „Компаративна анализа улоге цивилног друштва...“, да се спорна преклапања налазе на странама 84-87 и 91-94 наведене књиге са странама 83-91 код тужиоачеве књиге, да је розе маркером означио реченице, графиконе и табеле ове књиге, а које се у непромењеном облику јављају у књизи тужиоца, а жутим флуоресцентним маркером су обележене техничке грешке које је направио др Вуковић, а које се у непромењеном облику по принципу кору-paste јављају код тужиоца у књизи. Надаље да од спорних 30 реченица, у тексту Фондације траг (на које се тужилац позива да је користио) има свега 3 реченице (код Вуковића страна 87, Фондације Траг страна 9, а код тужиоца страна 90 и 91) и један графикон код Вуковића страна 87(6.1), фондације траг страна 10 (3.3) код тужиоца страна 91 (3.4), а да су табела 6.5 код Вуковића и идентична 3.5 код тужиоца пружиле део неопходних података за графикон 10.2 код Фондације траг и да се само табела 3.3. код тужиоца јавља у изворном облику као у тексту извора на који се позивају Цвејић и Вуковић (СИПРУ И УНИЦЕФ). Даље описује табеле и граматичке грешке, на основу којих се може закључити коришћење књиге др Вуковића, а потом да је одлука Одељења за Социологију срачуната на то да спречи туженог да изнесе чињенице на релевантном месту (Кадровској комисији).

Дана 04.07.2016.године тужилац је поднео предлог за покретање поступка Одбору за професионалну етику Универзитету у Београду против туженог, истичући у предлогу да је тужени у односу према професији исказао интелектуално непоштење наводећи нетачне податке о тужиоцу и његовој књизи, чиме је компромитовао његову слободу стварања и у односу према тужиоцу као колеги, чиме је урушио његов углед и угрозио његово право на академско напредовање.

По наведеном предлогу није уследио поступак, јер Одбор за професионалну етику није заседао. Иначе, Сенат Универзитета на седници одржаној 22.06.2016.године донео је Правилник о раду етичких комисија и одбора за професионалну етику Универзитета у Београду, којим је ближе уређен састав, надлежност и начин рада органа и тела за вођење поступака утврђивања повреда Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду, као и мере за повреду Кодекса. Правилником је прописано да је Одбор за професионалну етику надлежан да одлучује о захтевима и жалбама у погледу неакадемског понашања у изради писаних радова.

Коначан став и одлука у погледу књиге тужиоца „Социјална економија“ да ли јесте плагијат или није, није донета, јер орган надлежан за овакву врсту одлуке није спровео поступак и поред наведеног предлога тужиоца.

Тужени је редован професор на Филозофском факултету у Београду, био је представник Одељења за социологију и члан Кадровске комисије, а такође је један од аутора у медију „Пешчаник“, доступан на интернет страници www.pescanik.net.

Дана 08.07.2016.године тужени, професор Илић Владимир, написао је у наведеном медију „Пешчаник“, текст под насловом: „Социолог и плагијат“ у коме је поновио тврдњу о непостојању ауторства над спорним истраживањем од стране тужиоца, где је говорио и о завери у циљу прикривања плагијата, па је навео да му је понашање „еванзивно“ и да не жели да буде херој, а још мање жели да буде саучесник у прикривању плагијата и тиме уцењиван, да је тражио излаз наводећи да институцијама система не верује, тако да пријава плагијата није долазила у обир, закључујући да би прећуткивање плагијата значило саучесништво у његовом прикривању, да постоји организовано прикривање плагијата у чиновима, да је на седници Кадровске комисије пред њене чланове одштампане делове тужиочеве књиге и Вуковићеве књиге подастро и доказао плагијат, да је Кадровска комисија после његове интервенције одбила да плагијатора предложи за унапређење...Тужени у тексту излаже ток седница Одељења за социологију, те препричава на који начин је указао колегама на постојање плагијата.

Дана 18.07.2016.године тужени је великом броју колега професора упутио мејл у коме истиче да морају да се позабаве првим доказаним плагијатом у њиховој кући као и покушајима прикривања плагијата, те да је тужиочев допис Етичком одбору димна завеса којом се одвраћа пажња од његовог плагирања и обмањивања, будући да Етички одбор одавно не ради, док је истог дана тужилац професор Цвејић Слободан такође колегама упутио мејл у коме истиче да не може да остане нем на продужено злостављање од стране колеге туженог професора Илић Владимира и на његове клевете, позива на поштовање институционалне процедуре, која је дубоко прекршена, наводећи да је испоштована самовоља једног човека на рачун његовог личног и академског угледа, подсећа и набраја своје резултате у науци у последњих пет година, због чега сматра неправедним да време троши на малициозне дописе и напесе, да оптужбе туженог имају манипулаторски карактер, те да му је пре неколико седница као члану комисије промакло да колега Радоњић нема већину радова, како Статут налаже из области за коју је предложен његов избор, па тужени свој немар и непринципијелност приликом овог избора, прикрива прогањајући тужиоца и његову књигу како би прикрио пристрасно понашање у Кадровској комисији.

Дана 06.08.2016.године тужилац, професор Цвејић Слободан, је на наведеној интернет страници „Пешчаника“ објавио деманти на текст „Социолог и плагијат“, где је опет поновио да је тврдња о плагијату неутемељена и неистина, те да не постоји плагирање било каквог ауторског дела др Данила Вуковића.

На седници Одељења за социологију, која је одржана дана 15.09.2016.године (звучни запис седнице), професорка Марија Бабовић је рекла да би се отклониле недоумице, замолили су тужиоца да за сваки случај унесе још један коригендум у монографију и како је унет, мисли да је сада монографија тужиоца спремна да поново иде на Кадровску комисију. Професор

Огњен Радоњић је рекао да је фрапиран чињеницом да је у сад једном нормалном тону речено да је ипак коришћена та књига као извор, а да је тужилац два пута то негирао. Проф. Марија Бабовић је рекла да није то речено, а професор Огњен Радоњић је рекао: „рекли сте да је непромишљено узео...рекли сте да је тужилац имао право да је користи као извор јер је учествовао у писању тог истраживања, а колегиница Томановић да је непромишљено ту књигу узео као извор. Надаље је истакао да ствар за Одељење јесте питање обмањивања Одељења и то је озбиљан проблем, док је професорка Марија Бабовић рекла да је погрешно интерпретирана и да је поента да је тужилац користио оригинални извештај из истраживања, који је онда коришћен за израду појединих студија, у једну студију ушао је део тог извештаја, за који је он просто превидео да је ушао на исти начин у ту студију, да је сада та корекција унета и тај извештај је сада унет у коригендуму у књизи. Након одговора професорке Марије Бабовић, професор Огњен Радоњић је рекао: „Али колегинице, то је управо оно што је професор Илић (тужени) прво предложио да се уради у свом писму које је послао Одељењу....“

На наведеној седници професор Милан Вукомановић је тражио да пређу на оно што су услови за избор редовног професора на Филозофском факултету, да је прошли пут био приговор око плагијата и да он лично сматра да је плагијат фактички доказан, али он није правноснажан док то не потврди Етичка комисија Филозофског факултета, која треба тек да буде формирана...

Дакле, на напред наведеним седницама, од стране више професора је изнета сумња и закључак у погледу постојања плагирања, а која се односи на ауторство тужиоца, чак и мишљење других професора, а не само туженог, да је плагијат доказан.

Образложење Одељења за социологију о испуњености услова и разлога за покретање поступка унапређења тужиоца у звање редовног професора од 16.09.2016.године садржи податке и закључке о тужиоцевом образовању, његовом радном искуству и резултатима у истраживачким, наставним и ваннаставним активностима који га кандидују за позицију редовног професора, па исто садржи подробније податке и излагање о научним резултатима тужиоца, наставним активностима, ваннаставним активностима, због чега се у закључку образложења које је потписано од стране др Младена Лазић и др Марије Бабовић истиче да Одељење сматра да су се стекли услови да тужилац буде предложен за унапређење у звање редовног професора.

Дана 03.11.2016.године тужени је предао Изборном већу Филозофског факултета приговор на Извештај комисије са предлогом за избор тужиоца у звање редовног професора у коме наводи до сада изнете ставове и то да књига којом кандидат конкурише садржи у себи плагирање, да је покушао да прикрије плагијат у два наврата, да у себи садржи коауторске текстове, за које није јасно који је кандидатов удео у њиховом писању, а да је за неке јасно да кандидат ни на који начин није учествовао у њиховом писању, да књига није научна по свом карактеру у више од три четвртине свог садржаја, те да је њему члан Комисије за припрему извештаја јавно претио „раскринкавањем“ његове сексуалне оријентације.

Дана 04.11.2016.године професори др Младен Лазић, др Владимир Вулетић и др Слободан Миладиновић су писмено дали Одговор Комисије за избор тужиоца у звање редовног професора за ужу научну област Социологија, по наведеном приговору туженог, у коме су образложили да нема места приговору туженог, те да се приговор заснива на низу неистинитих исказа, као и

на свесно искривљеном представљању чињеница, извртању значења појмова и сл., док о последњој тези приговора Комисија одбија да се изјасни.

Дана 10.11.2016.године Универзитет у Београду Филозофски факултет донео је одлуку број ДС/ВМ 05/4-02 бр.2303/1-V/9, којом је утврђен предлог одлуке да се тужилац односно др Слободан Цвејић изабере у звање редовног професора за ужу научну област Социологија, на Одељењу за социологију, на неодређено време, а Сенат Универзитета у Београду је дана 07.12.2016.године донео одлуку број 06-01 бр.61202-6034/3-16 да се др Слободан Цвејић бира у звање редовног професора на Универзитету у Београду-Филозофски факултет, за ужу научну област Социологија.

Дана 09.12.2016.године тужени је дао оставку на чланство у Кадровској комисији Изборног већа и Наставно-научног већа Филозофског Факултета, наводећи да је разлог одсуство реакције одговорних органа на притиске и застрашивања због његовог деловања као члана комисије, те да је за време процеса унапређивања плагијатора (туженог) био изложен притисцима.

Након што је тужилац добио звање редовног професора, на седници Одељења за Социологију која је одржана 09.02.2017.године, тужени је рекао да је тужилац плагијатор и обмањивач, али је прекинут од стране професорке Мине Петровић, која је истакла да наведено није тема седнице, да би се тужилац позвао на реплику, јер му је поменуто име и истакао да месецима ћути на овакве коментаре, да им скреће пажњу на то да су толерантни према начину комуникације туженог, те да ако немају начин да зауставе такво понашање, тешко ће функционисати као одељење, да 6 месеци трпи исто и да тражи механизме да се од тога заштити.

Тужени је у медијима путем „Пешчаника“ дана 14.02.2018.године објавио текст под називом: “В.д. декана Филозофског факултета учествује у прикривању плагијата“ настављајући да алудира на плагијат туженог и истичући да је в.д.декан био обавезан да иницира формирање Етичке комисије, којој би се могла поднети пријава, те да је игнорисао захтеве туженог у погледу формирања комисије. Даље наводи да је социолог и да га тужиочев плагијат интересује као друштвена појава, као и да је своју анализу послао као научни чланак часопису Антропологија, али да је број 3 часописа изашао 13.02.2018.године без његовог текста, јер је главни уредник часописа Антропологија, управо в.д.декана професор Данијел Синани, који показује пример неколегијалности.

Тужени је до закључења главне расправе истицао да је спорно дело тужиоца плагијат, да је сматрао да својим изјавама о ауторском делу тужиоца као плагијату, испуњава своју дужност као члан кадровске комисије и као члан научне заједнице, те да је имао свој озбиљан и оправдани лични интерес да не дозволи да се пред старост умрља име због учешћа у плагијату. Сматра да је учинио услугу факултету, научној заједници, својој савести, а и тужиоцу, јер га је упутио на избацивање делова плагиране књиге из његове књиге. Сматра да сваки писмени грађанин је овлашћен да оцењује дословне плагијате, а у случају члана кадровске комисије то је дужност, а не право, као и да је имао право и дужност да јавно иступи поводом предметне теме.

Част је социјалнопсихолошки појам и означава доживљај сопствене вредности и значаја. Углед је формирано мишљење о појединцу од стране окружења на основу његовог деловања и поступања. Појединац има право на достојанство и уважавање, а исто се заснива на његовој моралности, друштвеном угледу. Право је сваког појединца да очекује да се у међусобним

односима поштује његово достојанство и да не буде омаловажаван. Увреда је показано омаловажавање појединца пред другима и непоштовање његовог достојанства. Тужилац је у склопу изражавања туженог о његовом делу као плагијату и њему као плагијатору патио. Описано је имало за последицу повреду и увреду угледа и части. Због постојања повреду угледа и части, тужилац је трпео душевне болове, а у склопу изражавања од стране туженог пред колегама и у јавности. Његова част и углед су били тема у широким круговима, јер се о његовом раду полемисало као о плагијату, а он је морао да улаже напоре да докаже супротно. Без обзира што је тужилац децембра 2016.године добио звање редовног професора, ипак је и након тога био тема са својим ауторским радом. Тужилац је био у ситуацији да колегама објашњава шта се заиста десило и зашто је неко рекао да је његова књига плагијат. За њега је болно било и када су за ситуацију сазнале његове две ћерке, којима је он као отац узор. Тужилац је био узнемирен, није могао да спава, трпео је притисак.

Овакво чињенично стање суд је утврдио на основу свих изведених доказа у смислу одредбе чл.8 ЗПП-а.

У току поступка нису биле спорне чињенице да су парничне странке запослени као редовни професори на Филозофском факултету у Београду, за ужу научну област Социологија, да је у току 2016.године тужилац био запослен као ванредни професор, да је на Одељењу за Социологију, предложено да се у односу на тужиоца покрене посупак за избор у звање редовног професора, да је тужени у то време био члан Кадровске комисије и представник Одељења за Социологију, да је тужени био против тога да тужилац добије звање редовног професора на основу књиге са којом иступа, да је по мишљењу туженог спорна књига тужиоца плагијат, да поводом предметне ствари није вођен поступак пред Одбором за професионалну етику који није радио ни заседао, а који је једино надлежан да прогласи плагијат, као и да коначан став и одлука у погледу предметне књиге тужиоца „Социјална економија“ да ли јесте плагијат или није, није донета, јер орган надлежан за доношење ове врсте одлуке није спровео поступак. Ове чињенице произилазе из исказа тужиоца, туженог, те сведока Марије Бабовић и Вулетић Владимира, који се у овим деловима подударују, како међу собом, тако и са другим изведеним доказима и у овим деловима су искази прихваћени у целости.

На основу писмена-дописа Илић Владимира упућеног чланицама и члановима Одељења за социологију и председнику Кадровске комисије Изборно и Наставно-научног већа утврђена је садржина истог, те чињеница да тужени није био сагласан са предлогом за напредовање тужиоца у звање редовног професора, као и разлози за исто, односно његово мишљење да је у тужиочевој ауторској књизи преузето без позивања на извор, три пасуса из из друге књиге на коју се тужилац не позива.

Читањем мејла Цвејић Слободана од 17.06.2016.године на страни 13 списка утврђено је да је тужилац колегама упутио одговор на мејл туженог, садржину истог, те да тврди да књигу на коју упућује тужени није користио приликом писања своје монографије, да тврди да је испод сваког графикона и табеле у том поглављу писао одакле су преузети.

Читањем извода из Правилника о раду етичких комисија и одбора за професионалну етику Универзитета у Београду од стране 233 закључно са страном 236 списка предмета утврђена је чињеница да је дана 22.06.2016.године, Сенат Универзитета на седници донео Кодекс професионалне етике